

Ἡμεῖς δὲν σ' ἀδικοῦμεν
 Ἀνίσως φιληθοῦμεν.
 Ὁ Ἔρωτας τὰ θέλει,
 Ἐσένα τί σὲ μέλλει;
 Ποιὸς τάχα τε, Σελήνη,
 Εὐρέθη νὰ μὴ κλίνη
 Σ' αὐταῖς ταῖς φλογεραῖς του
 Φωτιαῖς καὶ προσταγαῖς του;
 Κ' ἐσὺ μονάχ' ἢ ἴδια
 Τὰ θέλεις τὰ παιγνίδια
 Καὶ τρέχεις γιὰ νὰ εὕρης
 Ἐκεῖνον ὅπου ξεύρεις.
 Λοιπὸν, καλὴ Σελήνη,
 Κάνεις ἄς μὴ μᾶς κρίνη.
 Ὁ λόγος τοῦτος σόνει,
 Δὲν εἶμασθ' ἡμεῖς μόνοι.

~~~~~

25. Λαμπρόξανθη Λύγῃ μου,
 Τί ἔπαθες, χρυσή μου;
 Παράκαιρα τί θέλεις,
 Καὶ λάμπεις, κί ἀνατέλλεις;
 Ὁ Κόσμος εἶν' ἔς τὸ στρώμα,
 Κ' οἱ πετεινοὶ ἀκόμα